

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30217/2023
13.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Ружица Николић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Милош Вујисић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1054/23 од 10.05.2023. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1054/23 од 10.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1054/23 од 10.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Јагодини П 647/2022 од 20.02.2023. године, исправљена решењем тог суда од 13.09.2023. године, у делу којим је утврђено да су тужиоци по основу сопствене градње власници са обимом удела од по $\frac{1}{2}$ на непокретностима, стамбеном објекту – породичној стамбеној згради (већем објекту), објекат саграђен без одобрења за градњу, означен под бројем 3, који се састоји од сутерена, приземља, спрата и поткровља, површине у основи 108 м², нето површине 401,12 м², бруто површине 462,68 м², чији се део површине од 107 м² налази на катастарској парцели ... на мзв. „...“ у КО ..., у мерама и границама ближе означеним димензијама и начином простирања у природи; тужени обавезан да трпи упис права својине на наведеним непокретностима, објекту и земљишту у наведеним мерама и границама у обиму удела тужилаца од по $\frac{1}{2}$ у свим јавним књигама о непокретностима код СКН Јагодина; као и да тужиоцима солидарно надокнади парничне трошкове од 867.020,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред другостепеним судом.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23) Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не конкретизују битне повреде поступка учињене од стране другостепеног суда које би биле од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су супружници. Тужени, рођени брат тужиоца АА, наследио је спорну имовину од заједничког оца ГГ, који је умро у току ове парнице. Покојни ГГ био је власник парцеле .. на чијем делу, који се актуелно води као катастарска парцела број .., су до 2003. године уз његову сагласност тужиоци саградили, без одобрења за градњу спорну непокретност сопственим средствима. На објекту који је саграђен на парцели број .., добијеној деобом парцеле број .., по правном основу наслеђа тужени је искључиви власник.

Са полазиштем на овако утврђене чињенице, нижестепени судови налазе да су тужиоци власници спорних непокретности по правном основу градње у смислу одредби чланова 20. и 24. став 1. Закона о основама својинскоправних односа.

Побијану пресуду другостепени суд заснова на чињеницама утврђеним од стране првостепеног суда, чија правилност по одредби члана 407. став 2. ЗПП не може бити предмет побијања у ревизијском поступку.

Према члану 24. Закона о основама својинскоправних односа, лице које може изградити зграду или другу грађевину (грађевински објекат) на земљишту на које други има право својине (градитељ), стиче право својине и на земљишту на коме је изграђен грађевински објекат, као и на земљишту које је неопходно за редовну употребу тог грађевинског објекта, ако није знало, нити могло знати да гради на туђем земљишту, а власник земљишта је знао за изградњу и није се одмах успротивио (став 1.); власник земљишта има право да за време од три године од дана сазнања за завршену градњу, а најкасније у време од десет година од завршене изградње, тражи да му градитељ накнади вредност земљишта у висини његове прометне цене у време доношења судске одлуке (став 2.).

У конкретном случају, разјашњено је да су тужиоци у складу са породичним договором пре градње порушили стару кућу уз сагласност покојног ГГ као власника непокретности, да је спорна кућа саграђена до 2003. године искључиво средствима тужилаца, али да није истакнута у јавној евиденцији непокретности.

Чланом 1. Закона о наслеђивању („Службени гласник РС“ бр. 46/95 ... 6/2015) прописано је да се наслеђује заоставштина (став 1.), а да заоставштину чине сва наслеђивању подобна права која су оставиоцу припадала у тренутку смрти (став 2.).

Спорна непокретност без сумње није улазила у имовину покојног ГГ, коју је у оставинском поступку наследио тужени, по ком правном основу се уписао у јавној евиденцији непокретности као њен власник. Пошто је тужба поднета 19.09.2006.

године за живота покојног ГГ, следи да је тужени као лице које га је наследило пасивно легитимисан у овој парници. Не могу се прихватити наводи ревизије да су сви наследници покојног ГГ нужни супарничари у овој парници, пошто из утврђеног чињеничног утврђења произилази да је тужени са основом у решењу оставинског суда стекао својину као искључиви власник и актуелно је у јавној књизи евидентиран као власник непокретности.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**